

Végső búcsú - könnyekkel és reményekkel

Plakátok, meghívók szólították a mezőcsátiakat március 3-án estére a vasútállomásra, hogy végső búcsút vehessünk a Nyékládházát Mezőcsáttal összekötő vasútvonaltól. A meghívó része volt egy gyászjelentés is, amely tudatta mindenkiel, hogy ezen a napon utolsó útjára kísérik a vonatot.

A meghívásra, melyet a Polgári Összefogás Mezőcsátért szervezte tett közzé, igen sokan eljöttek - még attól is többen, mint tavaly a vidámabb százéves évfordulóra. Az állomás épületén a nemzeti mellett fekete zászló lengett; az ablakokban mécsesek világítottak, a centenáriumi elhelyezett emléktábla alatt, a fal tövében pedig gyűltek a gyertyák, mécsesek, virágok.

Mezőcsát lakói valóban gyázzsal és megrendüléssel voltak jelen a vasút utolsó útját megelőző ünnepségen.

Elsőként a búcsúzás házigazdája, Tóth László alpolgármester szólott az egybegyűltekhez, a következőket mondva:

“Szomorú kötelezettségünknek teszünk itt eleget, amikor csendes megemlékezéssel veszünk búcsút a száz év után megszűnő vasútvonaltól. Az igaz, hogy Kóka János gazdasági és közlekedési miniszter szerint csak szünetelni fog a közlekedés, de mindenki gondolja és tudja, hogy ez sajnos a végét jelenti ennek a mellékvonalnak.

Minden, amit az emberektől elvesznek, nagy űrt hagy maga után. Nem tudják és nem értik, hogy miért kellett hosszú évekig fokozatosan ellehetetleníteni, leépíteni azt, ami évekig aktívan működött és kiszolgált Mezőcsát és térsége igényeit a személy- és teherfuvarozásban. Vannak érvek és ellenérvek, de azt mindenkinek érezni kellene, hogy a bezárás után csak az enyészet marad itt, és ez nem fogja városunkat magasabb szintre emelni. Míg Európa nyugati részén reneszánszát éli a zártpályás közlekedés, addig itt és még 13 helyen a vasutak bezárást hajtják végre, pedig lehet, hogy egy más szemlélettel és működtetéssel nemcsak gazdaságosan, hanem környezetbarát módon is üzemelhetnének. A mai túlterhelt, szennyezett levegőjű világunkon ez is segíthetne.”

Tóth László után Demeterné Zelei Enikő, Hejőkeresztúr község polgármestere búcsúzott a vasúttól. A polgármesterasszony hangsúlyozta: Keresztes is veszteséget él meg a mezőcsáti vonal megszüntetésével, hiszen ezt a szerelvényt használták utazásaikhoz, s megszűnik településük csomópont-jellege is. Felvetette a kérdést: ki garantálja, hogy a buszjáratok hosszabb távon megmaradnak a vonalon? Kérdés az is, hogy az itt élők számára biztosítva lesz-e az esélyegyenlőség és versenyképesség - mondta Demeterné Zelei Enikő.

Pulsch József, az Indóház Vasúti Magazin munkatársa irodalmi értékű visszaemlékezését olvasta fel, melyben a mezőcsáti állomáshoz fűződő érzelmeiről, gondolatairól

vallott. Az írást közli lapunk.

Dr. Szabó Csaba, a Fidesz választókerületi elnöke, aki maga is sok energiát fektetett a mezőcsáti vasútvonal megtartásáért folytatott küzdelembe, beszédében kemény szívakkal fogalmazott:

“Elvesznek valamit egy amúgy is szerencsétlen, hátrányos helyzetű vidéktől, amely nem magától szerencsétlen, hanem azért, mert azzá tették és most még szerencsétlenebbé teszik. Ezelőtt néhány hónappal százéves jubileumát ünnepeltük a mezőcsáti vasútnak. Már annak az ünnepnek hangulatát is belengte a tudat, hogy a vonal bekerült azok közé a szárnyvonalak közé, amelyeket meg akarnak szüntetni. Amikor az országban baj van, mindig a csáti vasút az, aminek felszámolása napirendre kerül.

A megyei önkormányzat tiltakozott a négy megyebeli vasútvonal bezárása ellen - közülük ketőt legalábbis ideiglenesen sikerült megmenteni. Elfogadtunk egy határozatot, melyet az érintett térségi önkormányzatoknak is elküldtünk, és szinte valamennyi önkormányzat csatlakozott ehhez, kérve a minisztert, hogy ezt a döntést ne hozza meg. Ezeket a testületi határozatokat személyesen vittem fel a minisztériumba...

Szabó Csaba beszédét a következő gondolatokkal zárta:

“Nem lehet ezt az országot úgy tönkretenni, hogy ne lehetne újraépíteni. Úgy gondolom, hogy ha a vonalat meg tudjuk őrizni, akkor a mezőcsáti vasút újra meg fog nyílni, személyeket szállít és szolgálja az itt élőket.”

Szomorú, emlékező percek voltak az ünnepségnek, amikor Dósa András mezőcsáti önkormányzati képviselő elmondta azt a Petőfi-verset, amely elhangzott a centenáriumi ünnepségen is - ezúttal azonban merőben más érzelmi tartalmakat hordozva.

A búcsúzó programot Gazda István esperes beszéde zárta.